

تبلیغات ماهواره ای شیعه

با تشکر از فرصتی که در اختیار ما قرار دادید به عنوان اولین سوال بفرمایید، با توجه به نیازهای فرهنگی جهان و خلاهای فرهنگی که مشاهده می شود و با لحاظ توانمندی شیعه در این زمینه، چه راه کارهایی را پیشنهاد می کنید؟

حل این مشکلات، آسان نیست؛ چرا که انقلاب اسلامی بیش از ۲۵ سال است با برگزاری همایش های مختلف بین المللی در صدد ایجاد اتحاد بین مسلمانان است، اما گویی این مشکل به طور کامل حل نشده است! اما لازم است ما شیعیان هم مانند برادران اهل سنت از شبکه های ماهواره ای متعدد استفاده کنیم. متأسفانه تعداد این شبکه ها در جهان تشیع بسیار کم است و فقط درباره وحدت اسلامی صحبت می کند؛ ما باید شبکه های متعددی داشته باشیم که به انتشار مکتب اهل بیت (ع) در جهان بپردازد. همچنین باید در این برنامه های ماهواره ای به پرسش و پاسخ در مورد فکر اهل بیت (ع) بپردازیم؛ چون غیر از طبلا علوم دینی و مستبصرین هدایت یافتگان به تشیع، میلیون ها انسان در جهان هستند که حتی نام اهل بیت (ع) را نشنیده اند. بسیاری از اهل سنت هم فکر می کنند اهل بیت (ع) همان «نساء النبی» هستند! آنها معنای امامت را نمی دانند. پس باید

به این بیندیشید که برای ترویج فکر اهل بیت (ع) در عالم برنامه های تلویزیونی و ماهواره ای را گسترش دهید.

جهان امروز با همه ادعای پیشرفت و توسعه یافتگی و جریان جهانی سازی، از بیماری های مختلف فرهنگی و غیره رنج می برد، به نظر شما چگونه می توان به درمان این دردها پرداخت؟

قبل از هر چیز یک طبیب باید ابزار لازم را داشته باشد؛ ابزار این کار، شبکه ماهواره ای است. دوم، این که باید جمهوری اسلامی ایران در تمام کشورهای اسلامی، مرکز فرهنگی داشته باشد که متأسفانه این کار از ابتدای انقلاب صورت نگرفته است. سوم، این که طلاب خارجی که در ایران آموزش می بینند و با این فرهنگ آشنا می شوند، باید با اخذ مدرک معتبر به کشورهای خود بازگردند و به تبلیغ بپردازند و با این کارها می توان به درمان امراض فرهنگی پرداخت.

با فراهم آمدن تمهیداتی که گفتید، آیا مشکل رفع خواهد شد؟

خدا می داند. اما اگر درمان نکند (حداقل) بیمار را هم نخواهد گشت! البته اگر از ابزار و معارف درست استفاده شود، حتما نتیجه خواهد داد. اگر آن طور که مردم می فهمند، با آنها سخن بگویند، درمان صورت می گیرد؛ دوار باید شیرین کرد و با

مهربانی تجویز کرد. علاج در این است که طبق روایات، با عملمان دعوت کنیم و زینت اهل بیت (ع) باشیم و اصل معارف را بدون شائبه به مردم برسانیم تا بپذیرند لذا نباید از زبان خشن و تکفیر و لعن در تبلیغ استفاده کرد. همان گونه که حضرت امام خمینی (ره) در بازگشت از

پاریس گفتند باید هدف ما، وحدت بین مسلمین باشد، پس باید کلام، قابل هضم، مستدل و با لطف ادا شود.

با توجه به شناخت شما از غرب و اروپا، برای رشد و تقویت شیعه در آن سامان چه پیشنهاد عملی دارید؟

اولا ما توقع نداریم همه جهان، اعم از مسیحیان و بوداییان و غیره شیعه شوند! اما در درجه اول به مسلمانان می اندیشیم. تلاش ما باید آشنا ساختن کسانی باشد که به وحدانیت خدا و رسالت پیامبر (ص) ایمان دارند و بسیاری از حقایق را نمی دانند. این مسلمانان بحمدالله در سرتاسر جهان منتشر هستند؛ پس باید با نوشتن مقاله ها، کتاب ها و برنامه های تلویزیونی با اسلوب

و روشی مطلوب و رسا، مسلمانان جهان در آمریکا و اروپا و کشورهای عربی را مورد خطاب قرار دهیم و با آنها ارتباط داشته باشیم.

ارزیابی شما از نقش روحانیون در حوزه های شیعه چیست و به نظر شما چگونه باید باشد؟

دعوت باید منطقی و معقول باشد و با قرآن و سنت شریف نبوی (ص) در تعارض نباشد، اما گاهی چیزهایی در حوزه ها یافت می شود که این طور نیست، یعنی بالاتر از فهم مردم است.

گفتن احادیثی که مردم آن را نمی فهمند، باعث بروز چالش و تنش می شود. ما باید روی آیه تطهیر کار کنیم یا روی حدیث انا مدینه العلم و علی بابها. من شهر علم هستم و علی دروازه آن (شهر) است که شیعه و سنی روی آن اتفاق دارند. بخش احادیثی که به خلقت نوری ائمه (ع) یا جایگاه عرفانی آنها ارتباط دارد، در بین اهل سنت تبعات منفی خواهد داشت. ما باید تلاش کنیم مسلمانان، اهل بیت (ع) را کشتی نجات بدانند و به حدیث ثقلین معتقد شوند.

بهترین قالب های تبلیغی در سطح جهان را چه می دانید؟

خود من تماشای برنامه تلویزیونی را مثلا در فلان کشور به مطالعه کتاب ترجیح می دهم. نیم ساعت برنامه تلویزیونی به دهها کتاب می ارزد. در عصر ارتباطات که بایک خبر، موضع گیری های مختلفی در جهان به وجود می آید، ما باید از ابزار ماهواره ای برای تبلیغ استفاده کنیم! اما شبکه های شیعی بسیار کم هستند و حتی شبکه «العالم» هم به درستی به این وظیفه عمل

نمی کند. باید شبکه های خاص شیعی به وجود بیاید که این فرهنگ را ترویج کند و پرسش های مردم را پاسخ گوید.

با عنایت به ملاحظات سیاسی دولت جمهوری اسلامی ایران، چه انتظاری از علما و موسسات علمی فرهنگی شیعه دارید؟

مراجع، علما و مراکز فرهنگی وظیفه مهمی در این زمینه دارند. باید یک صندوق حمایت از شبکه های ماهواره ای تأسیس شود تا بدون هیچ حساسیت و نگرانی و ملاحظه ای، فکر

اهل بیت (ع) را منتشر کند. با شعار نمی شود این کار را کرد. من بارها این مطلب را به آقایان ولایتی، آصفی، تسخیری و اختری گفته ام، اما تاکنون چیزی ندیده ام. همه حرف ها و همایش ها روی کاغذ صورت می گیرد اما در عمل کاری صورت نمی گیرد.

آیا دانشمندان غربی از شیعه و اسلام باخبر هستند؟

حقیقت این است که غربی ها اسلام را دشمن خود می دانند و فرهنگ اسلام را با فرهنگ خود در تضاد می بینند و این مخالفت را با صراحت بیان می کنند و با حجاب و دیگر اعمال دینی مخالفت می کنند؛ حتی بازگات به بهانه کمک به تروریسم، مبارزه می کنند! متأسفانه در حوزه تبلیغ، کار درستی صورت نمی گیرد. صدام در زمان جنگ، پول می داد تا در اروپا مجله ای منتشر شود که صدام را از طرفداران صلح و ایران را جنگ طلب معرفی کند. هنوز هم بسیاری از مسلمانان، حکومت صدام را بهتر از حکومت شیعیان در عراق می دانند، چون فکر می کنند ایران و اسرائیل دست به دست هم داده اند تا صدام را بر کنار کنند!

شناساندن فرهنگ شیعی در جوامع غربی چه مشکلاتی دارد؟

تنها مشکل، وجود وهابیت است که مانع تبلیغ شیعه می شوند و نمی گذارند به راحتی این کار صورت گیرد.

آیا توصیه خاصی خطاب به حوزویان ایران دارید؟

علمای شیعه باید ابتدا در اتحاد شیعمان قدم بردارند و قبل از ایجاد اتحاد بین مسلمانان باید بین برادران شیعه حسن ظن وجود داشته باشد. اهل خانه باید متحد باشند تا بتوانند همایگان را به اتحاد دعوت کنند. در عراق هم همین وضع وجود دارد و هر گروهی به آنچه خود دارد، خوشنود است و به فکر دسته و گروه خود است در حالی که باید اتحادشان روزافزون باشد.

(ماهنامه افق حوزه)